

Sygn. akt IV Ka 924/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Bieniek (spr.)

Sędziowie: SO Grażyna Paweła-Gawor

SO Krzysztof Chodak

Protokolant: prot. Aneta Woźniczka

przy udziale Bogusława Machyni Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. Prokuratora Prokuratury Okręgowej,
po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2014 roku, sprawy

W. J.

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk; art. 271 § 1 kk

T. J.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 13 czerwca 2013r. sygn. akt II K 1809/12/S,

wyrok w zaskarżonej części to jest w odniesieniu do oskarżonej W. J. i oskarżonego T. J. utrzymuje w mocy

i zwalnia oskarżonych od zwrotu należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. i adw. R. K. (Kancelarie Adwokackie w K.) kwoty po 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji.

SSO Grażyna Paweła-Gawor SSO Ireneusz Bieniek SSO Krzysztof Chodak

Sygn. akt IV Ka 924/13 Kraków dnia 07.03.2014 roku

UZASADNIENIE

A. M., W. J. i T. J. zostali oskarżeni o to, że:

I. w dniu 25 lutego 2011 roku w K., wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.397,48 zł bank (...) S.A., poprzez wprowadzenie w błąd pracownika ww. banku co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy nr (...) i przedkładając przy tym poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) (...),

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w dniu 3 marca 2011 roku w K., wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.804,56 zł bank (...) S.A., którego następcą prawny jest obecnie (...) poprzez wprowadzenie w błąd pracownika ww. banku co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy nr (...) i przedkładając przy tym poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...). (...),

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w dniu 10 marca 2011 roku w K., wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 34.680,01 zł bank (...) S.A., poprzez wprowadzenie w błąd pracownika ww. banku co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy nr (...) i przedkładając przy tym poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie(...) (...),

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

a nadto **A. M.** oskarżona została o to, że:

IV. w dniu 31 grudnia 2010 roku w K. przedłożyła w placówce (...) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i dochodzie w firmie (...) (...) z siedzibą przy ul. (...)

tj. o przestępstwo z art. 273 k.k.

a nadto **W. J.** oskarżona została o to, że:

V. w nieustalonym bliżej dniu grudnia 2010 roku, nie później jednak niż dnia 31 grudnia 2010 roku w K., jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, poświadczyła w nim nieprawdę, wystawiając **A. M.**, jako właścicielka firmy(...) (...), zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach,

tj. o przestępstwo z art. 271 § 1 k.k.

a nadto **M. M.** oraz **W. J.** i **T. J.** oskarżeni zostali o to, że:

VI. w dniu 12 maja 2011 roku w K., wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 18.804,81 zł bank (...) S.A., którego następcą prawnym jest obecnie (...), poprzez wprowadzenie w błąd pracownika ww. banku co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy nr (...) i przedkładając przy tym poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) (...),

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie wyrokiem z dnia 13 czerwca 2013 roku, sygn. akt II K 1809/12/S orzekł w tym przedmiocie następująco:

I. orzekając w zakresie czynu zarzucanego oskarżonym: **A. M.**, **W. J.**, **T. J.** w punkcie I aktu oskarżenia uznaje oskarżonych: **A. M.**, **W. J.**, **T. J.** za winnych popełnienia czynu zarzucanego im w punkcie I aktu oskarżenia, przy czym przyjmuje, iż doprowadzili bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.800 złotych, przedkładając przy tym poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) (...), wystawione przez osobę uprawnioną, czym wyczerpali znamiona występkę z art. 286 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonym kary w wymiarze po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wymiarze po 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 k.k. wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. orzekając w zakresie czynu zarzucanego oskarżonym: A. M., W. J., T. J. w punkcie II aktu oskarżenia uznaje oskarżonych: A. M., W. J., T. J. za winnych popełnienia czynu zarzucanego im w punkcie II aktu oskarżenia, przy czym przyjmuje, iż doprowadzili bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000 złotych, przedkładając przy tym poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) (...) wystawione przez osobę uprawnioną, czym wyczerpali znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonym kary w wymiarze po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wymiarze po 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 k.k. wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. orzekając w zakresie czynu zarzucanego oskarżonym: A. M., W. J., T. J. w punkcie III aktu oskarżenia uznaje oskarżonych: A. M., W. J., T. J. za winnych popełnienia czynu zarzucanego im w punkcie III aktu oskarżenia, przy czym przyjmuje, iż doprowadzili bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000,01 złotych, przedkładając przy tym poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) (...), wystawione przez osobę uprawnioną, czym wyczerpali znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonym kary w wymiarze po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wymiarze po 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 k.k. wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. orzekając w zakresie czynu zarzucanego oskarżonej A. M. w punkcie IV aktu oskarżenia uznaje oskarżoną A. M. za winną tego, że w dniu 31 grudnia 2010 roku w K. przedłożyła w placówce (...) poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i dochodzie w firmie (...) (...) z siedzibą przy ul. (...), wystawione przez osobę uprawnioną, czym wyczerpała znamiona występku z art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i za to na mocy art. 273 k.k. wymierza oskarżonej karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

V. orzekając w zakresie czynu zarzucanego oskarżonej W. J. w punkcie V aktu oskarżenia uznaje oskarżoną W. J. za winną tego, że w nieustalonym bliżej dniu grudnia 2010 roku, nie później jednak niż dnia 31 grudnia 2010 roku w K., jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, poświadczyła w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, wystawiając A. M., jako właścicielka firmy (...) (...), zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie, czym wyczerpała znamiona występku z art. 271 § 1 k.k. i za to na mocy art. 271 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. orzekając w zakresie czynu zarzucanego oskarżonym: M. M., W. J., T. J. w punkcie VI aktu oskarżenia uznaje oskarżonych: M. M., W. J., T. J. za winnych popełnienia czynu zarzucanego im w punkcie VI aktu oskarżenia, przy czym przyjmuje, iż doprowadzili bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000 złotych, przedkładając przy tym poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) (...), wystawione przez osobę uprawnioną, czym wyczerpali znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonym kary w wymiarze po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wymiarze po 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 k.k. wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

VII. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w miejsce orzeczonych w wyroku jednostkowych kar: pozbawienia wolności i grzywny orzeka wobec oskarżonych:

- A. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 k.k. wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

- W. J. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 k.k. wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

- T. J. karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 k.k. wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

VIII. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 punkt 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonym: A. M., W. J., T. J. wykonanie orzeczonych wobec nich w wyroku kar łącznych pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

IX. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu M. M. wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

X. na mocy art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego M. M. w okresie próby pod dozór kuratora;

XI. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity - Dz. U. z 1983 roku, nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonych: A. M., M. M., W. J., T. J. od obowiązku uiszczenia należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych;

XII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz. U. nr 16, poz. 124 z późn. zm.) oraz § 2, § 14 ust. 2 punkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz: adw. W. M. (Kancelaria Adwokacka (...) K., ul.(...)), adw. M. G. (Kancelaria Adwokacka (...)-(...) K., ul. (...)), adw. R. K. (Kancelaria Adwokacka (...)-(...) K., os.(...)), adw. B. C. (Kancelaria Adwokacka (...)-(...) K., ul. (...)) kwoty brutto po 929,88 (dziewięćset dwadzieścia dziewięć 88/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu.

Wyrok został zaskarżony przez obrońców oskarżonych T. J. i W. J..

Apelacja obrońcy oskarżonego T. J. zarzuca:

- błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, że oskarżony popełnił wszystkie zarzucane mu aktem oskarżenia przestępstwa.

W oparciu o powyższy zarzut apelujący wnosi o uniewinnienie oskarżonego od zarzutów: I, II, III aktu oskarżenia ewentualnie:

o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacja obrońcy oskarżonej W. J. zarzuca:

Obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk – poprzez dokonanie wybiórczej i jednostronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności i wyjaśnień oskarżonych W. J. i A. M., która to ocena wykracza poza granice wyznaczone zasadą swobodnej oceny dowodów, nie uwzględnia zasad logiki i doświadczenia życiowego, prowadząc do poczynienia przez Sąd I Instancji błędnych ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności zaś przyjęcia, że swoim zachowaniem oskarżona W. J. zrealizowała przedmiotowe przestępstwa z art. 286 § 1 kpk

a z ostrożności procesowej:

- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 18 § 3 kk poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy winien on zostać zastosowany do stanu faktycznego ustalonego przez Sąd I instancji;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżona W. J. działała z zamiarem bezpośrednim doprowadzenia banków udzielających kredytów do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, podczas gdy okoliczność ta nie została w żaden sposób wykazana.

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący obrońca wnosi o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej W. J. w zakresie czynu z art. 286 § 1 kk ewentualnie o
2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie wymiaru kary orzeczonej w stosunku do W. J., ewentualnie o:
3. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Obie apelacje nie są zasadne, a podniesione w niej zarzuty nietrafne.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny wszystkich ujawnionych na rozprawie dowodów, oceny zgodnej z dyrektywami art. 7 kpk. Jest to zatem ocena swobodna, pozbawiona cech dowolności, korzystająca w konsekwencji z ochrony wyżej powołanego przepisu. Nie powtarzając argumentacji Sądu Rejonowego, podkreślić należy, iż zasadnie Sąd ten uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych A. M. i M. M., co do roli jaką w procederze wyłudzenia kredytów pełnili oskarżeni W. J. i T. J.. W pełni trafne są ustalenia Sądu meriti, iż to właśnie tym oskarżonym zostały przekazane pieniądze z uzyskanych kredytów. Nie budzi również wątpliwości, iż to oskarżona W. J. wystawiała poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu dla oskarżonych A. M. i M. M.. Tych dwoje ostatnio wymienionych oskarżonych nie miało żadnego powodu, aby nieprawdziwie pomawiać oskarżonych: W. J. i T. J., albowiem takie wyjaśnienia jakie złożyli w żaden sposób nie uwalniały ich od współsprawstwa, czy też winy w zakresie przypisanych im czynów. Oskarżona A. M. szczerze przyznała, iż otrzymała za wszystkie te uzyskane kredyty od oskarżonych W. J. i T. J. korzyść majątkową w łącznej kwocie 4.000 złotych bądź 5.000 złotych, a oskarżony M. M. przyznał, iż otrzymał kwotę 2.000 złotych.

Apelacja obrońcy oskarżonego T. J. jest tylko niezasadną polemiką z prawidłową oceną dowodów dokonanej przez Sąd I instancji, a nadto cytuje orzecznictwo Sądu Najwyższego, które jednak nie może znaleźć zastosowania w realiach dowodowych przedmiotowej sprawy.

Powyższa argumentacja odnosi się do zarzutów obu apelacji. Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonej W. J. stwierdzić należy, iż Sąd meriti dokonał właściwej, a nie wybiórczej oceny materiału dowodowego, poddał więc ocenie zarówno dowody przemawiające na korzyść jak i niekorzyść obojga oskarżonych. Chybiony jest zatem także zarzut obrazy przepisu art. 410 kpk. Nietrafny jest podniesiony w tej apelacji zarzut obrazy przepisu art. 18 § 3 kk. Dla przyjęcia konstrukcji współsprawstwa nie jest konieczne, aby każdy ze współsprawców zrealizował choćby jedno ze znamion czasownikowych danego typu czynu zabronionego. Rola oskarżonej W. J. w prawidłowo ustalonym przez Sąd Rejonowy stanie faktycznym nie sprowadzała się przecież tylko do wystawiania poświadczających nieprawdę zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach, lecz oboje oskarżeni namawiali wcześniej oskarżoną A. M. i oskarżonego M. M. do wzięcia kredytów, a następnie większość pieniędzy z uzyskanych kredytów od oskarżonych A. M. i M. M. przyjęli, płacąc im tylko pewne wynagrodzenie.

W związku z powyższym uczestniczyli w całym przestępczym przedsięwzięciu i pomimo, że nie podpisywali umów kredytowych należy ich uznać za współsprawców wyłudzeń, a nie pomocników.

Chybiony jest również zarzut podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonej W. J. dotyczący braku wykazania zamiaru bezpośredniego jak chodzi o niespłacanie kredytów.

Bezspornym jest, iż kredyty nie zostały spłacone. Ilość tych kredytów w powiązaniu z posłużeniem się innymi osobami przy ich zaciąganiu jednoznacznie świadczy, iż oskarżeni J. nie mieli zamiaru wywiązać się z tych zobowiązań.

W związku z powyższym uznając obie apelacje za bezzasadne, a nadto mając na uwadze, iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnych uchybień, które należałoby uwzględnić niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 kpk, art. 440 kpk, i art. 455 kpk). Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (art. 437 § 1 kpk), a zważywszy na sytuację materialną oskarżonych zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 624 § 1 kpk).

SSO Grażyna Paweła-Gawor SSO Ireneusz Bieniek SSO Krzysztof Chodak

(...)